

ISUS KRIST, VJERNI PRIJATELJ

CILJEVI

- potaknuti na razmišljanje o važnosti prijateljstva općenito
- čuti Isusov poziv na zajedništvo i prijateljstvo s Njime
- spremno odgovoriti na prijateljevanje s Isusom Kristom
- opredijeliti se za prijateljstvo s Isusom pod pretpostavkom odaziva na Njegov poziv

METODIČKI POSTUPCI

- usmeno izlaganje
- rad na tekstu
- pismeno izražavanje

OBLICI RADA

- individualni
- frontalni
- u skupini

POTREBNI MATERIJALI

- A4 papiri
- pribor za pisanje
- projektor
- (prikaz) fotografija koje prate tekst (*npr. okupljeni prijatelje, ili pojedinac u potrazi za pravim prijateljem, zatim trs i loza, plodovi Isusova nasljedovanja*)
- Sveto pismo
- nekoliko Novih zavjeta
- radni listovi

TRAJANJE: 90 minuta

>>> UVODNI TEKST

Animator čita ili zamoli nekoga od sudionika...

Umilna riječ umnožava prijatelje,
i jezik uljudan izaziva prijazne odgovore.
Neka su ti mnogi poznanici,
ali pouzdanik samo jedan od tisuću.
Ako želiš imati prijatelja, steci ga kušanjem
i nemoj se prebrzo u nj pouzdati.
Jer netko je prijatelj samo kad to njemu odgovara
i taj ne ostaje vjeran u dan nevolje.
A neki će se prijatelj prometnuti u neprijatelja
I tvoju sramotu iznijeti na vidjelo.
Gdjekoji je opet prijatelj za stolom,
ali ga nema u času nevolje.
Dok si sretan, on će ti biti kao sam sebi:
s ukućanima tvojim povjerljiv će biti;
A stigne li zlo, okrenut će se protiv tebe
i bježat će od tvog pogleda.
Vjeran prijatelj pouzdana je zaštita;
i tko ga je stekao našao je blago.
Pravom prijatelju nema cijene
niti se može izmjeriti njegova vrijednost.
Pravi je prijatelj balzam života,
nalazi ga tko se Gospoda boji.
Tko se Gospoda boji, nalazi prave prijatelje,
jer kakav je čovjek, takav mu i prijatelj.

Animator postavlja pitanje:

Jeste li se susreli s ovim tekstom ranije? Znete li autora teksta?

Potiče na odgovore pa nastavlja....

Razmislite o tekstu koji smo pročitali. Je li vas se dojmilo autorovo razmišljanje o prijateljstvu? Imate li slična ili ista iskustva o prijateljstvu?

Malo porazgovarati o postavljenim pitanjima, a zatim animator nastavlja....

Podijelit ću svakome jedan list papira, pa vas molim, pokušajte završiti ove rečenice:

1. Za mene je prijateljstvo poput...
2. Prijatelj je onaj koji...
3. Nisam još upoznao pravog prijatelja...
4. Razočaran sam svojim prijateljem jer...

Kada napišu, animator nastavlja, tj. potiče sudionike da podijele svoja razmišljanja....

Zatim nastavlja i uvodi u temu...

Na početku smo čuli ulomak iz Knjige Sirahove o prijateljstvu, sada smo čuli neke vaše dojmove i neka vaša promišljanja... Pitamo se tko je zapravo pravi prijatelj. Znamo da ih želimo, ali trebamo postaviti pitanje želimo li i sami biti pravi prijatelji. Danas ćemo čuti i riječi iz Ivanova evanđelja koje će nas potaknuti na razmišljanje o dubini značenja Isusovih riječi vezanih uz pojam prijateljstva. Prije toga želim vam nešto kratko reći o prijateljima i o prijateljstvu.

Animator nastavlja kratko izlaganje....

Prijatelji su nam, prije svega, potrebni radi vlastita osobnog sazrijevanja. Bez prijateljskih odnosa nema osobne ravnoteže. Jedan od pokazatelja osobne zrelosti upravo je sposobnost za trajne prijateljske odnose, tj. da se ti odnosi izgrade i uspješno održavaju. Premda se prijateljstvo rađa spontano, ipak, za njegovu kvalitetu i trajnost odgovorni smo mi sami. No, kako prijateljstvo može nastati? Ima li ono neke uvjete? Da bi uopće došlo do prijateljstva, potrebno je da obje strane to žele ili da barem imaju spremnost za nj. Isto tako, nema prijateljstva bez dijaloga i nije sve prijateljstvo što ljudi tako nazivaju. „Vrijedan prijatelj pouzdana je zaštita, i tko ga je stekao, stekao je blago“, ističe Sirah u svojem poimanju prijateljstva. No, kako doći do tog blaga i vrijednosti prijateljstva u današnjem svijetu materijalizma i površnih odnosa? Koliko je moguće prepoznati vrijednost prijateljstva ili biti

bogat imajući sigurnost i povjerenje u svojeg prijatelja? Toliko se puta može čuti kako nas je netko iznevjerio, povrijedio, izdao... Možda nas to može podsjetiti na neko djelo kojim nas je netko u prošlosti povrijedio, ili smo i sami to učinili. Možda u ovome trenutku ne osjećaš da imaš snage sklopiti neko prijateljstvo, ili biti i sam dobro društvo. Ipak, možda bi te netko želio nazvati prijateljem... Zamisli da postoji netko tko bi silno želio prijateljevati s tobom. Da! Upravo s tobom, takvim kakav ti jesi. Bez obzira na tvoju prošlost, tvoja djela učinjena s ljubavlju ili tvoju promašenost, bez obzira na tvoje sadašnje stanje. Netko te poziva na vječno prijateljstvo s njim! Zamisli kojeg li poziva! I taj je netko onaj koji poznaje tvoje srce, cijelo tvoje biće i više nego to možeš zamisliti. Jedino što možeš učiniti jest smiriti svoje srce, i utišati biće. Čuti njegov poziv, i odgovoriti na njega znači uroniti u neopisivu avanturu novog života. Jesi li spreman/na susresti se sa svojim pravim prijateljem? Pokušat ćemo danas razmišljati o ovim riječima.

SREDIŠNJI DIO >>> RAD NA BIBLIJSKIM TEKSTOVIMA

Sada ćemo u Novom zavjetu pronaći tekst Ivanova evanđelja koji govori o prijateljstvu (**Iv 15,12**) te meditativno pročitati odlomak.

Animator potakne da se tekst nađe u NZ, a može se i projicirati na projektor kada ga već imamo, pa ga animator meditativno pročita....

Isusova zapovijed ljubavi

Ovo je moja zapovijed: ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio! Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje. Vi ste prijatelji moji ako činite što vam zapovijedam. Više vas ne zovem slugama jer sluga ne zna što radi njegov gospodar; vas sam nazvao prijateljima jer vam priopćih sve što sam čuo od Oca svoga. Ne izabraste vi mene, nego ja izabrah vas i postavih vas da idete i rod donosite i rod vaš da ostane te vam Otac dadne što ga god zaištete u moje ime. Ovo vam zapovijedam: da ljubite jedni druge!

Zatim animator nastavlja...

Ponovno pokušajte na svoje papire dati odgovor na sljedeća pitanja.

Animator polako postavlja pitanja čekajući da se na njih odgovori, ili pak projicira pitanja na projektor pa ostavlja sudionike nekoliko trenutaka da na njih odgovore; uz tekst se preko projekcije može prikazati fotografija, primjerice Isusa i njegova govora na posljednjoj večeri ili njegove smrti na križu.

1. Kako doživljavaš Isusovu zapovijed u pročitanoj tekstu?
2. Zvuči li ti zapovijed ljubavi teška? Zašto?
3. U čemu je specifičnost Isusove zapovijedi ljubavi? Pokušaj objasniti.
4. Što pretpostavlja prijateljstvo s Isusom?
5. Kako Isus zapovijeda? Možeš li ga zamisliti? Napiši.

Podijelimo svoja razmišljanja s drugima....

Animator potiče sudionike da porazgovaraju o pitanjima... Ako je grupa veća, odmah se može podijeliti na dvije manje skupine pa da one unutar sebe prokomentiraju odgovore.

Zatim nastavlja...

Sada kada smo podijelili svoja razmišljanja u skupinama ćemo razmišljati i analizirati dva biblijska teksta koja nam govore o prijateljstvu.

** Napomena: Uz tekst bilo bi poticajno priložiti fotografije vinograda, trsova i loze.*

>>> Radni list 1

Iv 15, 13-16 >>> **Isus polaže život za svoje prijatelje**

Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje. Vi ste prijatelji moji ako činite što vam zapovijedam. Više vas ne zovem slugama, jer sluga ne zna što radi njegov gospodar; vas sam nazvao prijateljima jer vam priopćih sve što sam čuo od Oca svoga.

1. Možete li zamisliti jednak ili sličan primjer iskazivanja ljubavi prema nekome? Navedite primjer.
 2. Možete li zamisliti čast koji Isusovi učenici osjećaju kada ih Isus naziva prijateljima?
 3. Je li Isus otkrio u svojim učenicima blago o kojemu govori tekst Knjige Sirahove?
 4. Kako se može biti Isusov prijatelj? Je li dovoljno samo vjerovati u Njega? Traži li on nešto drugo? Što?
-

>>> Radni list 2

Iv 15,16-17 >>> **Isus izabire svoje**

„Ne izabraste vi mene, nego ja izabrah vas i postavih vas da idete i rod donosite i rod vaš da ostane te vam Otac dadne što god ga zaištete u moje ime. Ovo vam zapovijedam: da ljubite jedni druge! „

1. Prisjetite se: kada si povjerovao u Isusa Krista?
2. Ako si prihvatio Isusa kao svojeg Spasitelja, jesi li ikada razmišljao zašto to ne učine ljudi oko tebe? Možete li u navedenom tekstu nazrijeti odgovor na to pitanje?
3. Koja se misao provlači kroz čitavu perikopu Iv 15,12-17? Navedi.
4. Što je cilj, svrha i ispunjenje Isusovog govora u Iv 15,12-17?

Ostaviti sudionike da rade 15-ak minuta, a zatim ih pozvati da iznesu što su učinili.

Svaka skupina neka izabere predstavnika pa neka nam iznese tekst na kojem ste promišljali i što ste zaključili, što Isus od nas traži i kakav nam je primjer dao!

>>> SINTEZA

Vidjeli smo da nam je Isus vlastitim primjerom pokazao što znači biti prijatelj i time nas je podučio kakvi bismo mi prijatelji trebali biti. Nije uvijek lako prijateljevati. To je odnos koji zahtijeva veliki ulog, a mi smo zbog velike užurbanosti prečesto površni u takvom odnosu. I onda kada se mi trudimo, nailazimo na ljude koji nam površno uzvraćaju, ne mogu nam dati više - ne mogu ili ne znaju ulagati. Ili, možda ni ne poznaju što znači biti prijatelj, ali mi se ne smijemo pokolebati, Isus nam je pokazao kakvi trebamo biti, živio je da bi nam bio prijatelj. I sam nas Isus naziva prijateljima. Time na nas stavlja odgovornost za prijateljstvo. On je za nas sve učinio. A što smo mi spremni za njega učiniti?

>>> AKTUALIZACIJA

Razmislite, pa pokušajte, možda prvi put u životu napisati pismo svome Bogu, prijatelju, Isusu Kristu. Kakav ćeš mu naslov dati? Kako ćeš se potpisati? Kamo ćeš poslati pismo? Na koju adresu? Gdje je tvoj prijatelj Isus? Neko to bude pisano tvojim, nenaučenim, novim riječima. I – koja je za Isusa tvoja adresa? Gdje te Isus sigurno može naći? Gdje ga slušaš i čuješ?

Ostaviti sudionike da rade 20-ak minuta uz meditativnu glazbu.

Zatim animator nastavlja...

Želi li netko s nama podijeliti svoje pismo?

Ako želi, neka ga pročita, a ako ne, animator nastavlja.

Svatko je od vas sada pisao svome prijatelju, vjerujem da su pisma lijepa i da će ih Isus sigurno pročitati.

>>> ZAVRŠNI DIO

Za kraj, poslušajmo jednu priču...

Posljednja vožnja taksijem

Radio sam kako taksist prije dvadeset godina. Jednom, u sred noći, stigao sam na poziv u zgradu koja je posve bila u mraku, osim jednog svjetla s prozora u prizemlju.

Pod ovakvim okolnostima, mnogi taksisti bi zatrubili samo jednom ili dvaput, pričekali minutu i onda se odvezli. Ali ja sam vidio previše siromašnih ljudi koji su ovisili o taksijima kao njihovom jedinom prijevoznom sredstvu. Ako u zraku ne bih namirisao opasnost, uvijek bih otišao do vrata. Putnik bi mogao biti netko kome je potrebna moja pomoć, razmišljao sam. Pa sam otišao do vrata i pokucao.

„Samo trenutak“, rekao je krhki, stariji glas.

Čuo sam da se nešto vuče po podu. Vrata su se otvorila nakon duge pauze. Ispred mene je stajala niska žena u osamdesetim. Nosila je haljinu s uzorkom i šeširić na koji je bio pričvršćen veo, kao netko iz filma iz 40-ih. Pored nje je bio mali najlonski kofer.

Stan je izgledao kao da nitko u njemu nije živio godinama. Sav namještaj je bio prekriven plahtama. Nije bilo satova na zidovima, ni sitnica ili posuđa po pultu. U kutu je bila kartonska kutija puna fotografija i staklarije.

„Hoćete li, molim Vas, odnijeti moju torbu do auta“, rekla je. Odnio sam kofer do taksija, a onda sam se vratio da pomognem ženi. Primila me je pod ruku i hodali smo polako prema rubu pločnika. Stalno mi je zahvaljivala za moju ljubaznost.

„Ma, nema na čemu“, rekao sam joj. „Ja se samo pokušavam odnositi prema mojim putnicima kao što bih volio da se drugi odnose prema mojoj majci“.

„Oh, Vi ste tako dobar dečko“, rekla je. Kad smo ušli u taksij, dala mi je adresu i onda me upitala: „Bismo li se mogli provesti kroz centar grada“?

„To nije najkraći put“, brzo sam joj odgovorio.

„Nema veze“, rekla je. „Meni se ne žuri. Na putu sam za hospicij.“

Pogledao sam u retrovizor. Oči su joj svjetlucale.

„Nemam više nikog od obitelji“, nastavila je. „Liječnici kažu da neću još dugo.“

Nepримjetno sam se nagnuo i isključio taksimetar. „Kojim putem biste željeli ići“, upitao sam. Vozili smo se po gradu sljedeća dva sata. Pokazala mi je zgradu gdje je nekad radila kao operator dizala. Provezli smo se kroz kvart gdje su ona i njen muž živjeli kao mladenci. Molila

me da se zaustavim ispred jednog skladišta za namještaj koje je nekad bilo plesni salon u koji je odlazila kao djevojčica.

Ponekad bi me zatražila da usporim ispred neke zgrade ili ugla, i sjedila je zureći u tamu, ne govoreći ništa.

Kad se prva zraka sunca počela pojavljivati na horizontu, iznenada je rekla: „Umorna sam. Krenimo sada.“

U tišini smo se vozili do adrese koju mi je dala.

To je bila niska zgrada. Dva teklića su prišla taksiju čim smo se zaustavili. Puni obzira i pažnje, pratili su svaki njen pokret. Mora da su je očekivali. Otvorio sam prtljažnik i odnio mali kofer do vrata. Žena je već sjedila u invalidskim kolicima.

„Koliko Vam dugujem“, upitala je, otvarajući torbicu.

„Ništa“, odgovorio sam.

„Od nečeg morate živjeti“, odgovorila mi je.

„Ima i drugih putnika.“

Skoro bez razmišljanja, nagnuo sam se i zagrlio sam je. Čvrsto se držala za mene.

„Pružili ste staroj ženi jedan trenutak sreće“, rekla je. „Hvala Vam.“

Stisnuo sam joj ruku i odšetao u maglovito jutarnje svjetlo. Iza mene, vrata su se zatvorila. To je bio zvuk svršetka života.

U toj smjeni nisam više vozio ni jednog putnika. Besciljno sam vozio, izgubljen u mislima. I ostatak toga dana, jedva da sam progovarao. Što bi bilo da je žena dobila nekog ljutog vozača, ili nekog tko je nestrpljiv da završi svoju smjenu? Što bi bilo da sam ja odbio vožnju, ili zatrubio jednom i onda se odvezao? Kad malo razmislim, mislim da je to najvažnije što sam napravio u svom životu. Osuđeni smo na to da mislimo da nam se životi vrte oko važnih trenutaka. Ali važni trenutci nas često uhvate nespemne – prekrasno zapakirani u ono što bi neki nazvali nevažnim.